

ΙΕΡΑ ΕΠΙΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: naos@agioiapistoloi.gr τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ 16 Σεπτεμβρίου 2012

Ευφροσύνης μεγαλομάρτυρος της πανευφύμου
Ετος 5ον Τεύχος 219

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Δευτέρα 17 Σεπτεμβρίου 7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίας Σοφίας, Πίστεως, Ελπίδας και Αγάπης.
2. Τετάρτη 19 Σεπτεμβρίου 6 μ.μ. Ιερό Ευχέλαιο και εν συνεχεία ομιλία.
3. Πέμπτη 20 Σεπτεμβρίου 7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Αγίου μεγαλομάρτυρος Ευσταθίου και της συνοδείας αυτού.
4. Σάββατο 22 Σεπτεμβρίου 7-9:30 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Φωκά ιερομάρτυρος επισκόπου Σινώπης.
5. Κυριακή 23 προς Δευτέρα 24 Σεπτεμβρίου 9 μ.μ. - 1 π.μ. Ιερά Αγρυπνία. Παναγίας Μυριτιδιώτισσης, Αγίας Θέκλας Μεγαλομάρτυρος

«Τί γαρ ωφελήσει άνθρωπον, εάν κερδήση τον κόσμον όλον και ζημιωθεί την ψυχή αυτού;»

Τα αγαθά του κόσμου τούτου είναι μάταια, κούφια, παροδικά· σήμερα υπάρχουν και αύριο χάνονται, πάντα ματαιότης τα ανθρώπινα. Ο κόσμος έρχεται και παρέρχεται, και κατ' ακολουθεί, δεν ωφελείται κανείς, εάν κερδίσει όλο τον κόσμο και ζημιωθεί όμως στην ψυχή, χάσει την ψυχή του, η οποία είναι αιωνία και αθάνατος.

Ο Θεάνθρωπος Ιησούς, στην σημερινή ευαγγελική περικοπή, θέλοντας να μας διδάξει την μεγάλη κλήση της αυταπάρνησης και συγχρόνως να γνωρίσει στους ανθρώπους την μεγάλη σημασία που έχει η ψυχή του ανθρώπου λέγει: «εάν ο άνθρωπος πράττει την αμαρτία και αγαπά τα του κόσμου τούτου, τα μάταια και πρόσκαιρα αγαθά, θα χάσει την ψυχή του και θα χάσει την αιώνια ζωή.

Τίποτε μα τίποτε, τονίζει ο των όλων Κύριος, στον κόσμο δεν είναι πολυτιμότερο αγαθό από την ψυχή και την αιώνια μακαριότητα: «διότι τί θα ωφελήσει τον άνθρωπο να κερδίσει τον κόσμο όλον και να ζημιώσει την ψυχή του;».

Δυστυχώς, οι άνθρωποι δεν συναισθάνονται και δεν αναγνωρίζουν την μεγάλη αξία της ψυχής, και μάλιστα αδιαφορούν και τυρβάζουν περί πολλών, νομίζοντας, οι ανόητοι και βραδείς τη καρδία, ότι στα αγαθά του κόσμου τούτου υπάρχει η χαρά, η ευτυχία, η απόλαυση, η ζωή η αληθινή.

Οι άνθρωποι αυτοί δεν θέλουν να πιστέψουν ότι, κανένα μα κανένα αντάλλαγμα του κόσμου τούτου δεν θα βρή να δώσει ο άνθρωπος δια να

κερδίση την καθαρότητα της ψυχής, εάν δεν το ζητήσει μετά δακρύων, στο λουτρό των δακρύων, στην ιερά εξομολόγηση.

Ολίγοι είναι οι άνθρωποι εκείνοι οι οποίοι προσπαθούν να ζούν ζωή χριστιανική, να ζουν την κατά Χριστόν ζωή και να σκέπτονται και δια την σωτηρία της ψυχής τους, το πώς αυτή θα βρει ανάπαυση και θα γνωρίσει το Θαβώριο Φως. Κατά συνέπεια οι άνθρωποι αυτοί, αν και ζούν στον κόσμο τούτο, αγνοούν τα πρόσκαιρα και μάταια αγαθά και προσβλέπουν στην αγνότητα της ψυχής τους.

Βεβαίως, ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο εκ του μηδενός από άπειρο αγάπη και αγαθότητα. Είπε και εγένετο. Ο Θεός Πατέρας δημιουργεί τα υλικά όντα, τον ήλιο, την σελήνη, τα άστρα, τη γή και τα πάντα ήσαν «καλά λίαν».

Του κόσμου τούτου του ορατού κέντρο και σκοπός είναι ο «κατ' εικόνα Θεού» πλασθείς άνθρωπος, δια την γέννηση του οποίου συμμετέχει η Αγία Τριάδα: «ποιήσωμεν», λέγει, «άνθρωπον κατ' εικόνα ημετέραν και ομοίωσιν».

Έτσι, ο Θεός αποφασίζει περί του ανθρώπου και με τα άγια χέρια Του δημιουργεί το ανθρώπινο σώμα, την δε ψυχή με το εμφύσημά Του. Αυτή η θεία συνένωση του ορατού και αοράτου κόσμου, του υλικού και του πνευματικού αποτελεί τον άνθρωπο.

Ο άνθρωπος ως εικόνα του Θεού έχει τον θαυμάσιο οργανισμό του σώματος, όμως η αξία και η δύναμις έγκειται στην πνευματική και αθάνατο ψυχή. Το σώμα είναι όργανο και ναός της ψυχής.

Διά να κατανοήσει ο άνθρωπος την ανυπολόγιστο αξία της ψυχής, πρέπει να κατανοήσει, αλλά προπάντων να πιστέψει το τί χρειάστηκε για να εξαγοραστεί και να ελευθερωθεί από την δουλεία της αμαρτίας η ψυχή του.

Ο άνθρωπος κινούμενος υπό του πονηρού παρέβη την θεία εντολή του Θεού Πατρός και αμαύρωσε, αλλοίωσε, εξαχρείωσε και σκότωσε την εικόνα του Θεού Πατρός και υποδουλώθηκε στην αμαρτία, και αντί να κλίνει προς τον Θεό και το αγαθό, έκλινε προς τον Σατανά και το κακό, και ως εκ τούτου η ψυχή του ανθρώπου περιεπλάκει στην αμαρτία.

Ο άνθρωπος βρισκόμενος μέσα στην αμαρτία, έγινε δούλος της αμαρτίας, ανίκανος να σωθεί πλέον με τις δικές του δυνάμεις, γιατί τα οψώνια της αμαρτίας θάνατος εστί.

Όμως ο Θεός της αγάπης, των οικτιρμών και του ελέους δεν άφησε το πλάσμα Του, τον άνθρωπο να οδυνάται, και η ψυχή αυτού να είναι σπήλαιο ληστών, αλλά έστειλε τον Μονογενή Υιό Του στον κόσμο, δια να σωθεί δια αυτού ο κόσμος.

Ο των όλων Κύριος δίδαξε, φώτισε και τέλος έπαθε επάνω στο Σταυρό του μαρτυρίου Του, ο απαθής την θεότητα, χύνοντας το Τίμιο και Πανάγιο Αίμα Του, λύτρο αντί πολλών, προς εξαγορά και σωτηρία της ανθρώπινης ψυχής.

Ω! πόση, λοιπόν, αξία έχει η ψυχή ενός εκάστου εξ ημών· τόση αξία έχει που δια την σωτηρία της αξίζει η ζωή και το αίμα ενός Θεανθρώπου, γιατί ούτε άνθρωπος, ούτε άγγελος, ούτε αρχάγγελος αλλά μόνο αυτός ο Κύριος θα μπορούσε να εξαγοράσει τον άνθρωπο και να τον ελευθερώσει από τα δεσμά του Διαβόλου και εκ της κατάρας του Νόμου.

«Εξηγόρασας ημάς εκ της κατάρας του νόμου, τω τιμίω Σου αίματι, τω Σταυρώ προσηλωθείς και τη λόγχη κεντηθείς, την αθανασίαν επήγασας ανθρώποις, Σωτήρ ημών».

Το αίμα του Ιησού Χριστού χύθηκε ως λύτρο αντί πολλών, υπέρ της σωτηρίας όλου του ανθρωπίνου γένους, αλλά χύθηκε και για εμάς, χύθηκε και για την σωτηρία και της δικής μας αμαρτωλής ψυχής.

Ως εκ τούτου του μεγάλου και σωτηριώδους δια τον άνθρωπο γεγονότος, της Σταυρικής θυσίας Εκείνου, η ζωή μας επί της γης ας είναι ζωή χριστιανική, ας είναι παλαιότερα και στάδιο πνευματικών αγώνων, προετοιμασία και προπαρασκευή δια την άλλη ζωή, την ουράνιο ζωή, την ουράνιο βασιλεία, την οποία μας ετοίμασε ο υπέρ ημών Σταυρωθείς και Αναστάς Κύριος.

Χάρη της θείας του Θεού συγκατάβασης η αξία της ψυχής μας είναι αληθινά ανυπολόγιστος, το κέρδος αυτής είναι ανεκτίμητο και αιώνιο και δια τούτο πρέπει και οφείλουμε, όσον χρόνο έχουμε επί της γης, να ζούμε την κατά Χριστό ζωή και να μη προσβλέπουμε στα μάτια και πρόσκαιρα αγαθά του κόσμου τούτου, «όπου σής και βρώσις αφανίζει και όπου κλέπται διορύσσουσι και κλέπτουσι».

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Η ψυχή ενός εκάστου εξ ημών είναι ο πολύτιμος μαργαρίτης και ο ανεκτίμητος θησαυρός, τον οποίον πρέπει πάση θυσία να προφυλάξουμε αμόλυντο και καθαρό από τις δολοπλοκίες του Σατανά.

Ο Σατανάς ενεργεί ύπουλα και επιζητεί με οιαδήποτε τρόπο να μας εμπλέξει στην πλεκάνη του και να μας ρίπει στο βούρκο της αμαρτίας.

Η πολυσηχμάτιστος αμαρτία μολύνει, διαφθείρει και μας οδηγεί στην πνευματική εξαχρείωση, στον θάνατο τον πνευματικό, που είναι ο χωρισμός μας από τον Θεό, τον Πλάστη μας και Δημιουργό.

Ας φροντίζουμε, λοιπόν, δια την ψυχή μας ως αθανάτου, ας μελετούμε το Άγιο Ευαγγέλιο, ας στολίζουμε αυτήν με τα ευώδη της αρετής άνθη, τουτέστι με την αγάπη, την φιλανθρωπία, την συγχώρηση, την ελεημοσύνη, την ταπείνωση, την υπομονή, την καρτερία, την φιλαλληλία, και την πίστη προς τον Τριαδικό Θεό, παρά του Οποίου «πάσα δόσις αγαθή και πάν δώρημα τέλειο».

Ιερά Μητρόπολις Λέρου, Καλύμνου και Αστυπάλαιας

Η Αγία Μεγαλομάρτυς Ευφημία

Η Αγία Ευφημία έζησε κατά τούς χρόνους του Διοκλητιανού καί ήλθησε τό έτος 303. Κατήγετο από την Χαλκηδόνα. Ήτο θυγάτηρ του περιφανούς και πλουσίου Συγκλητικού Φιλόφρονος και της ευσεβούς και φιλοπτώχου Θεοδοσιανής. Η Αγία επαιδαγωγήθη «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου» διό ηγάπησε τόν Χριστό, την παρθενίαν και την μετά ζήλου ομολογίαν του Χριστού. Ο ανθύπατος της Ανατολής Πρίσκος εχων συγκάθεδρον τον φιλόσοφον και ιερέα του Άρεως Απελιανόν, εκήρυξε, κατά την απόφασιν και εντολήν του Διοκλητιανού, διωγμόν κατά των Χριστιανών εις την Ανατολήν. Κατά την εορτήν του ψευδωνύμου Θεού Άρεως εξήτησε άπαντες οι κάτοικοι να προσέλθουν εις την εορτήν. Όσοι δεν θα προσήρχοντο θα επιμωρούντο με φοβερά κολαστήρια. Οι χριστιανοί καθ' ομάδας εκρύπτοντο άλλοι εις οικίας και άλλοι εις ερημικές περιοχάς. Ή Αγία Ευφημία ηγείτο μιας τοιαύτης ομάδος στηρίζουσα τούς πιστούς διά του φλογερού λόγου της. Συνελήφθη η Αγία μετά των τεσσαράκοντα εννέα μελών της ομάδος της. Εις την πρόσκλησιν του Πρίσκου νά θυσιάσουν εις τό είδωλον του Άρεως η Αγία και η ομάδα της ηρνήθησαν με τόλμην και παρρησίαν, από την απάντησίν των εθυμώθη ο Πρίσκος και έδωκεν εντολήν να δέρουν επί είκοσι ημέρας τούς Αγίους και να τους φυλακίσουν. Μετά τας είκοσι ημέρας εδοκίμασε και πάλιν να πείσει τούς μάρτυρας να θυσιάσουν. Μετά την αρνησίαν των, τους έδειραν τόσον, ώστε κατεπονήθησαν οι δέροντες στρατιώται. Τότε τούς λοιπούς μάρτυρας ο Πρίσκος έκλεισεν εις την φυλακήν, την δε Αγίαν προσεπάθησε να την πείσει να

θουσιάσει. Μετά την άρνησίν της και την ομολογίαν της πίστεώς της εις τον Χριστόν την έβαλον εις τον τροχόν και έτσι κατεκόπτετο όλον το σώμα της Αγίας. Κατά το μαρτύριόν της η Αγία προσηύχето διαρκώς.

Μετά το πέρας της προσευχής της θαυματουργικώς ελύθη από τον τροχόν και αποκατεστάθη τέλειον και υγιές το σώμα της. Εν συνεχεία ερρίφθη η Αγία εις πυρακτωμένην κάμινον. Οι προεστώτες των υπηρετών Σωσθένης και Βίκτωρ ηρνήθησαν να ρίψουν την Αγίαν εις την κάμινον, διότι έβλεπον να ίνστανται παρά το πλευρόν της Αγίας δύο φοβεροί άνδρες, οι οποίοι απειλούσαν ότι θα διασκορπίσουν το πυρ. Ο Σωσθένης και ο Βίκτωρ ομολόγησαν τον Χριστόν και εμαρτύρησαν. Προσευχηθείσα η Αγία ερρίφθη εις την κάμινον. Η φλόξ δεν ήγγισε την Αγίαν, αλλά διεσκορπίσθη έξω της καμίνου και έκαυσε πολλούς. Ο Πρίσκος υπέβαλε την Αγίαν εις νέον μαρτύριον. Εκτύπων την Μάρτυρα με οξείς λίθους και σίδηρα αιχμηρά και έτσι κατεκόπη και κατεξεσχίσθη το σωμα της. Και πάλιν θαυματουργικώς αποκατεστάθη υγιής. Ακολούθως ερρίφθη η Αγία εις μεγάλην δεξαμενήν, όπου ύπηρχον σαρκοβόρα θηρία της θαλάσσης. Τα θηρία όχι μόνον δεν έβλαψαν την Αγίαν, αλλά και την εβάσταζον επάνω των. Έπειτα έβαλον την Μάρτυρα εις λάκκον με σουβλιά. Και εκείθεν εξήλθεν αβλαβής. Επεχείρησεν ο Πρίσκος να πριονίσει και να καύσει την Αγίαν. Οι οδόντες εστράβωσαν και το πυρ εσβέσθη και ουδέν αύτη έπαθεν. Τέλος ερρίφθη η Μάρτυς εις θηρία, τα οποία ήλθον πλησίον της προσκυνούντα αυτήν. Επειδή η Αγία προ του μαρτυρίου αυτού ικέτευσε τον Χριστόν να την αναπαύση πλησίον Του, μία άρκτος την εδάγκωσε και ούτω παρέδωκε την αγίαν της ψυχήν εις χείρας του Νυμφίου της. Χαίροντες οι γονείς της έθαψαν μετά πάσης τιμής το πάνσεπτόν της λείψανον εις την Χαλκηδόνα και εδόξαζαν τον Κύριον, διότι ηξιώθησαν της τιμής να έχουν την θυγατέρα των Μεγαλομάρτυρα της Εκκλησίας και πρέσβειράν των πλησίον Του.

Ο Κύριος ετίμησε την καλλίνικον παρθένον και μάρτυρα Ευφημίαν με την δωρεάν της αφθαρσίας του πολυάθλου και παρθενικού της σώματος. Εις την Χαλκηδόνα συνήλθαν οι 630 θεοφόροι Πατέρες το έτος 451 συγκροτήσαντες την Αγίαν Τετάρτην Οικουμενικήν Σύνοδον, επί των ευσεβεστάτων Βασιλέων Μαρκιανού και Πουλχερίας. Η Σύνοδος αυτή κατεδίκασε τον αιρετικόν Ευτυχή, όστις εκήρυττε την πλάνην, ότι ο Χριστός έχει μόνον μίαν φύσιν και μίαν ενέργειαν, αυτήν της Θεότητος. Οι Άγιοι Πατέρες εδογματίσαν την πίστιν της Εκκλησίας, ότι ο Χριστός έχει δύο τελείας φύσεις, θελήσεις και ενεργείας, την θείαν και την ανθρωπίνην, εις μίαν Υπόστασιν. Είναι δε ηνωμένα αι δύο φύσεις ατρέπτως, ασυγχύτως, αναλλοιώτως και αδιαιρέτως. Κατά την ανωτέρω Σύνοδον οι Όρθόδοξοι Πατέρες συνέταξαν Τόμον, ο οποίος περιείχε την πίστιν την αληθή, την οποίαν πάντοτε επίστευε και εκήρυττεν η Έκκλησία του Χριστού. Επίσης οι αιρετικοί Μονοφυσίται συνέταξαν ίδιον τόμον, που περιείχε τας πλάνας των. Τότε ομοφώνως ορθόδοξοι και αιρετικοί απεφάσισαν να θεθούν και τα δύο κείμενα επί του στήθους της Αγίας Ευφημίας και ανοίξαντες την λειψανοθήκην έπραξαν ούτως και εσφράγισαν πάλιν ταύτην. Ότε δε ήνοιξαν την θήκην, εύρον τον Τόμον των Ορθοδόξων εις τας χείρας αυτής και των αιρετικών Μονοφυσιτών το κείμενον εις τους πόδας αυτής. Έτσι η Μεγαλομάρτυς Ευφημία με το έξαισίον αυτό θαύμα επεκύρωσε και υπέγραψε τον ορθόδοξον Τόμον και διεσάλπισε το Χριστολογικόν δόγμα περί των δύο φύσεων του Χριστού μας εις τα πέρατα της οικουμένης και απέδειξε την διδασκαλίαν του Ευτυχούς και των οπαδών του Μονοφυσιτών ως σατανικήν πλάνην.